

CIRIUS

2006.08.16
J.nr. 2006/000427

Udkast høring

Forslag

til

Lov om ændring af lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark om forslag til ophævelse af lov om registrerede arkitekter med flere love¹

(Revision af bestemmelserne om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv i Danmark med henblik på implementering af direktiv 2005/36/EF)

§ 1

I lov nr. 476 af 9. september 2004 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

”Lov om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer”

2. § 1, *stk. 1*, affattes således:

”Denne lov finder anvendelse på sager om, hvorvidt en person, der ansøger om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv, opfylder de betingelser, som er en forudsætning for adgang til som selvstændig eller lønmodtager at udøve dette erhverv, når personen påberåber sig anerkendelse af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer og på sager, hvor der skal foretages anmeldelse ved midlertidig eller lejlighedsvis udøvelse af erhvervet.”

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36 EF af 7. september 2005, EF-Tidende 2005 nr. L 255/22.

3. I § 1, stk. 2, ændres ”EU’s direktiver om indførelse af generelle ordninger for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer” til: ”EU’s direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer”.

4. I § 1, stk. 3, ændres ”§ 4, stk. 3” til: ”§ 4”.

5. I § 2, første pkt., ophæves ”som selvstændig eller lønmodtager”.

6. § 2, nr. 1, ophæves.

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 1 og 2.

7. I § 2, nr. 2, der bliver nr. 1, ændres ”EU’s direktiver om indførelse af generelle ordninger for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer” til: ”EU’s direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer”.

8. § 3 affattes således:

”§ 3. Personer, der er omfattet af direktivet og de aftaler, der er nævnt i § 2, indgiver ansøgning om adgang til at udøve et lovreguleret erhverv til Undervisningsministeriet, som videregiver ansøgningen til den myndighed, der administrerer det pågældende lovregulerede erhverv (den kompetente myndighed). Ansøgning om udøvelse af erhverv som sygeplejerske, tandlæge, jordemoder, dyrlæge, farmaceut og læge indgives dog direkte til den kompetente myndighed for disse erhverv.

Stk. 2. Personer, der uden at være omfattet af direktivet og de aftaler, der er nævnt i § 2, påberåber sig erhvervsmæssige kvalifikationer opnået i udlandet som grundlag for en ansøgning om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv, indgiver ansøgning om adgang til erhvervsudøvelsen til Undervisningsministeriet, jf. dog § 1, stk. 2. Undervisningsministeriet videregiver ansøgningen til den kompetente myndighed.

Stk. 3. Den kompetente myndighed påser, at personer, jf. stk. 1, der ansøger om at udøve erhvervet, opfylder de betingelser, der følger af § 2. Den kompetente myndighed påser tillige, at personer, jf. stk. 1 og 2, opfylder de betingelser for udøvelsen af hvervet, der fremgår af reglerne for det respektive område.

Stk. 4. Personer, jf. stk. 1, der midlertidigt eller lejlighedsvist agter at udøve et lovreguleret erhverv her i landet, skal første gang og inden erhvervsudøvelsen, indgive skriftlig anmeldelse til den kompetente myndighed, såfremt der er fastsat krav herom i de regler, der gælder for det respektive område. De respektive regler fastsætter endvidere, hvorvidt reglerne om anmeldelse også kan finde anvendelse på personer, jf. stk. 2.”

9. § 4 affattes således:

”§ 4. En kompetent myndighed, der modtager anmeldelse eller træffer afgørelse i anledning af en sag, der er omfattet af denne lov, jf. § 3, indberetter én gang årligt oplysninger om afgørelserne

og anmeldelserne til Undervisningsministeriet. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om de oplysninger, der skal indberettes, indberetningernes form m.v. Undervisningsministeriet kan på baggrund af de indberettede oplysninger anmode de kompetente myndigheder om uddybende oplysninger.”

10. § 5 affattes således:

”§ 5. Undervisningsministeriet koordinerer gennemførelse af direktivet, jf. § 2, nr. 1, herunder varetager dansk repræsentation i det udvalg, der i henhold til direktivet bistår Kommissionen vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler med henblik på opfyldelse af direktivet.”

11. Efter § 7 indsættes:

”§ 7a. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om:

- 1) prøver og attestation af eksamensbeviser for bygningskonstruktører i medfør af bestemmelserne om arkitekters særlige erhvervede rettigheder i direktivet om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, og
- 2) attestation af arkitekters eksamensbeviser m.v., såfremt det er nødvendigt i det enkelte tilfælde.”

12. *Bilag 1* affattes som bilag 1 til dette lovforslag.

§ 2

I lov nr. 302 af 30. april 2003 om statsautoriserede og registrerede revisorer, som ændret ved § 3 i lov nr. 364 af 19. maj 2004, § 3 i lov nr. 245 af 27. marts 2006 og § 29 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I fodnoten til lovens titel indsættes som 2. pkt.:

”Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, s. 22, samt dele af Rådets direktiv nr. 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2006, nr. L 157, s. 87.”

2. § 2, *stk. 2, 1. pkt.*, affattes således:

”De i § 1, *stk. 2*, omhandlede opgaver må alene udføres af revisorer i de i § 12, *stk. 1*, nævnte statsautoriserede eller registrerede revisionsvirksomheder, jf. dog § 8 a.”

3. Efter § 8 indsættes som nyt kapitel:

”Kapitel 3 a

Udenlandske revisorers adgang til midlertidigt og lejlighedsvist at afgive erklæringer

§ 8 a. Udenlandske revisorer, der er godkendt i et andet EU-land i henhold til Rådets direktiv 2006/43/EF, i et EØS-land eller i Schweiz, kan midlertidigt og lejlighedsvist afgive erklæring i henhold til § 1, stk. 2. Erklæringen må dog ikke vedrøre lovpligtig revision af årsregnskaber og koncernregnskaber. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om betingelserne herfor.

Stk. 2. Udenlandske revisorer, jf. stk. 1, skal anmelde sig til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen før erklæringer afgives. Styrelsen fører et offentligt register over udenlandske revisorer, som på anmeldelsestidspunktet er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som i medfør af stk. 1 midlertidigt og lejlighedsvist agter at afgive erklæringer i Danmark. Styrelsen fastsætter regler om anmeldelse og registrering m.v. samt betingelserne herfor. Styrelsen fastsætter endvidere regler om de oplysninger, som de i stk. 1 nævnte udenlandske revisorer skal give til modtagere af erklæringer.

Stk. 3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter bestemmelser om, at det i § 19 omhandlede disciplinærnævn også behandler klager over udenlandske revisorer, som er registreret i henhold til stk. 2. Styrelsen kan bestemme, at de omhandlede revisorer skal betale et gebyr, der bidrager til finansieringen af disciplinærnævnet.”

4. I § 12, stk. 2, nr. 2, og stk. 3, nr. 4, ændres ”Rådets 8. direktiv af 10. april 1984 om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber (84/253/EØF).” til: ”Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (2006/43/EF).”.

5. Overskriften til § 26 affattes således:

”Bestemmelser om tavshedspligt samt om udveksling af oplysninger med andre landes kompetente myndigheder”

6. Efter § 26 indsættes:

”§ 26 a. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter bestemmelser om udveksling af relevante oplysninger med andre kompetente myndigheder i overensstemmelse med direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer for personer, der er omfattet af § 4 eller § 8 a, samt for danske statsautoriserede eller registrerede revisorer, som ansøger om ret til at etablere sig i eller som midlertidigt og lejlighedsvist agter at afgive erklæringer i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at opfylde oplysningspligten i stk. 1.”

7. I § 27, stk. 1, indsættes efter ”§ 8, ”: ”§ 8 a, stk. 1 og 2,”

8. I § 27, stk. 4 indsættes som sidste pkt.:

”1. pkt. gælder tilsvarende for udenlandske revisorer, der ikke er anmeldt til eller registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, jf. § 8 a, stk. 2, 1. pkt., og som afgiver erklæringer, jf. § 1, stk. 2, samt for udenlandske revisorer, som er registreret i styrelsen, og som afgiver erklæringer, som nævnt i § 8 a, stk. 1, 2. pkt.

§ 3

I lov om omsætning af fast ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 691 af 2. juli 2003, som ændret ved § 2 i lov nr. 412 af 1. juni 2005, lov nr. 605 af 24. juni 2005, lov nr. 453 af 22. maj 2006 og § 46 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. Som note 1 til lovens titel indsættes:

”1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, s. 22.”

2. I § 8, stk. 1, nr. 1 indsættes efter ”§ 25”: ”og § 25 a”.

3. § 25, stk. 2, nr. 1, affattes således:

”1) har bopæl her i landet, i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz.”

4. I § 25 indsættes efter stk. 7

” Stk. 8. Bestemmelserne i stk. 1-7 finder tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger på udenlandske ejendomsmæglere, som på ansøgningstidspunktet er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som ønsker at etablere sig i Danmark som ejendomsmægler i overensstemmelse med Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og lov om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.”

5. Efter § 25 indsættes:

”§ 25 a. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et offentligt register over udenlandske ejendomsmæglere, som er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist agter at udføre ejendomsmæglerydelser i Danmark i overensstemmelse med Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og lov om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Styrelsen fastsætter regler om anmeldelse og registrering m.v. af sådanne personer samt betingelserne herfor. Styrelsen fastsætter endvidere regler om de oplysninger, som de i 1. pkt. nævnte udenlandske ejendomsmæglere skal give til modtagere af ejendomsmæglerydelser.

Stk. 2. Udenlandske ejendomsmæglere, jf. stk. 1, 1. pkt., skal anmelde sig til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen før ejendomsmæglerydelser udføres. Styrelsen fastsætter bestemmelser om, at det i kapitel 4 a omhandlede disciplinærnævn for ejendomsmæglere også behandler klager over udenlandske ejendomsmæglere, som er registreret i henhold til stk. 1. Styrelsen kan bestemme, at de omhandlede ejendomsmæglere skal betale et gebyr, der bidrager til finansieringen af disciplinærnævnet.

§ 25 b. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter bestemmelser om udveksling af relevante oplysninger med andre kompetente myndigheder i overensstemmelse med direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer for personer, der er omfattet af § 25, stk. 8, eller § 25 a, samt for danske ejendomsmæglere, som ansøger om ret til at etablere sig i eller midlertidigt og lejlighedsvist agter at udføre ejendomsmæglerydelser i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at opfylde oplysningspligten i stk. 1.”

6. § 27 affattes således:

”§ 27. Bestemmelserne i § 25 a, stk. 1, § 25 b og § 26, stk. 3 gælder også for advokater med de fornødne tilpasninger.”

7. I § 32, stk. 2, ændres ”og § 25, stk. 2, nr. 5,” til: ”, § 25, stk. 2, nr. 5, og § 25 a, stk. 1,”.

§ 4

I lov om translatører og tolke, jf. lovbekendtgørelse nr. 181 af 25. marts 1988, som ændret ved § 15 i lov nr. 936 af 27. december 1991, § 10 i lov nr. 377 af 22. maj 1996, § 16 i lov nr. 386 af 22. maj 1996, § 4 i lov nr. 227 af 21. april 1999 og § 1 i lov nr. 1463 af 22. december 2004, foretages følgende ændringer:

1. Som note 1 til lovens titel indsættes:

”¹⁾Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, s. 22.”

2. Overskriften til **kapitel I** affattes således:

”Beskikkelse som translatør og tolk samt udenlandske translatører, som agter midlertidigt og lejlighedsvist at udføre translatøropgaver m.v.”

3. I § 1 indsættes efter stk. 3:

”Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger på udenlandske translatører, som på ansøgningstidspunktet er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som ønsker at etablere sig i Danmark som translatør i overensstemmelse med Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og lov om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

”Stk. 5. Udenlandske translatører, som er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, kan midlertidigt og lejlighedsvist udføre translatøropgaver i Danmark i overensstemmelse med Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og lov om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om anmeldelse af sådanne personer samt betingelserne herfor.

Stk. 6. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte bestemmelser om udveksling af relevante oplysninger med andre kompetente myndigheder i overensstemmelse med direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer for personer, der er omfattet af stk. 4, eller som er anmeldt i henhold til stk. 5, samt for danske translatører, som ansøger om ret til at etablere sig i eller midlertidigt og lejlighedsvist agter at udøve translatørvirksomhed i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz. Styrelsen kan fastsætte bestemmelser om indhentelse af de oplysninger, som er nødvendige for at opfylde oplysningspligten i pkt. 1”

4. § 5 affattes således:

”§ 5. Kun personer, der er beskikket i medfør af § 1, stk. 2 eller stk. 4, må benytte betegnelsen ”translatør”.”

§ 5

I lov om dispachører, jf. lovbekendtgørelse nr. 184 af 25. marts 1988, som ændret ved § 14 i lov nr. 936 af 27. december 1991, § 9 i lov nr. 377 af 22. maj 1996, § 15 i lov nr. 386 af 22. maj 1996, § 5 i lov nr. 227 af 21. april 1999, og § 2 i lov nr. 1463 af 22. december 2004, foretages følgende ændringer:

1. Som note 1 til lovens titel indsættes:

”1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, s. 22.”

2. Overskriften til **kapitel I** affattes således:

”Beskikkelse som dispachør samt udenlandske dispachører, som midlertidigt og lejlighedsvist agter at udføre dispachøropgaver m.v.”

3. I § 1 indsættes efter stk. 4:

”Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger på udenlandske dispachører, som på ansøgningstidspunktet er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som der ønsker at etablere sig i Danmark som dispachør i overensstemmelse med Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og lov om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Stk. 6. Udenlandske dispachører, som er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, kan midlertidigt og lejlighedsvist udføre dispachøropgaver i Danmark i overensstemmelse med Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og lov om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om anmeldelse m.v. af sådanne personer samt betingelserne herfor.

Stk. 7. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte bestemmelser om udveksling af relevante oplysninger med andre kompetente myndigheder i overensstemmelse med direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer for personer, der er omfattet af stk. 5, eller som er anmeldt i henhold til stk. 6, samt for danske dispachører, som ansøger om ret til at etablere sig i eller midlertidigt og lejlighedsvist agter at udøve dispachørvirksomhed i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz. Styrelsen kan fastsætte bestemmelser om indhentelse af de oplysninger, som er nødvendige for at opfylde oplysningspligten i 1. pkt..”

4. § 9 affattes således:

”§ 9. Kun personer, der er beskikket i medfør af § 1, stk. 2 eller stk. 5, må benytte betegnelsen ”dispachør”.”

§ 6

§ x. Loven træder i kraft den.....

Stk. x Lov nr. 202 af 28. maj 1975 om registrerede arkitekter, som ændret ved lov nr. 932 af 19. december 1986, ophæves.

1. Baggrunden for lovforslaget

Lovforslaget fremsættes med henblik på implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 erstatter de gældende direktiver på området for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. 15 direktiver ophæves med virkning fra den 20. oktober 2007 og erstattes af ét. Direktivet indeholder i en forenklet form de samme grundlæggende betingelser og garantier som de hidtidige direktiver. Adgangen til udveksling af tjenesteydelser på området for lovregulerede erhverv lempes dog under fuld hensyntagen til den offentlige sundhed og sikkerhed og beskyttelse af forbrugeren. Dansk lovgivning kan om nødvendigt bestemme, at der skal gælde krav om anmeldelse, hvis en person med udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer ønsker at udøve tjenesteydelser inden for et lovreguleret erhverv midlertidigt eller lejlighedsvist.

Med direktivet forenkles den nuværende komitéstruktur og kravene i forbindelse med udveksling af tjenesteydelser på lovregulerede erhvervsområder. I Danmark er der p.t. ca. 100 lovregulerede erhverv. Ved ”lovregulerede erhverv” forstås en eller flere former for erhvervsmæssig virksomhed under ét, når der enten direkte eller indirekte ifølge love eller administrative bestemmelser kræves bestemte erhvervsmæssige kvalifikationer for adgang hertil eller en form for udøvelse heraf. En vejledende liste over lovregulerede erhverv i Danmark fremgår af bilag 1 til lovforslaget.

Statsborgere fra EU-lande og EØS-lande (Island, Liechtenstein og Norge) samt andre lande, med hvilke der er indgået særlig aftale (p.t. Schweiz), der ønsker adgang til at udøve erhverv, som er lovregulerede i Danmark, er omfattet af direktivet.

For så vidt angår udenlandske statsborgere, som ikke er omfattet af direktivet eller nordiske aftaler (tredjelandstatsborgere), er det som udgangspunkt overladt til den danske lovgivning, i hvilket omfang disse kan få adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv i Danmark. Direktivet berører således ikke Danmarks mulighed for i henhold til egen lovgivning at anerkende erhvervsmæssige kvalifikationer, som en tredjelandstatsborger har erhvervet uden for Den Europæiske Unions område.

De udvalg, der hidtil har bistået Kommissionen med arbejdet med anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer på sygeplejerske-, tandlæge-, dyrlæge-, jordemoder-, arkitekt-, farmaceut- og lægeområdet, nedlægges og erstattes med 1 udvalg, det såkaldte ”art 58-udvalg”.

Udvalget sammensættes med repræsentanter for medlemsstaterne, og har bl.a. kompetence til under visse betingelser at vedtage fælles platforme. Kommissionens repræsentant er formand for art 58-udvalget. Der henvises til bemærkningerne til § 5.

Undervisningsministeriets funktion som koordinerende myndighed og videncenter kan mest hensigtsmæssigt løftes ved årlige indberetninger fra de kompetente myndigheder om

ansøgninger, anmeldelser og myndighedernes afgørelser vedrørende anerkendelse af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer. Den nuværende ordning med løbende indberetning fra de kompetente myndigheder til Undervisningsministeriet foreslås derfor omlagt fra at være løbende til at blive årlig. Indberetningerne skal bl.a. danne grundlag for den årlige beretning til Folketinget og den rapport, der hvert andet år skal aflægges til Kommissionen.

Lovforslaget indeholder desuden ændringer på dele af Økonomi- og Erhvervsministeriets område. Det gælder arkitekturområdet, revisorlovgivningen, lov om omsætning af fast ejendom, lov om translator og tolke samt lov om dispachører.

2. Lovforslagets indhold

Lovforslaget vil ændre lov nr. 476 af 9. juni 2004 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark.

Direktivet regulerer EU-/EØS- samt schweiziske statsborgeres adgang til at udøve lovregulerede erhverv i et andet EU-land, og formålet med direktivet er at bidrage til, at de nationale arbejdsmarkeder og det samlede europæiske arbejdsmarked åbnes yderligere og gøres mere dynamisk, og at den europæiske arbejdskraft gøres mere mobil. De lempeligere betingelser for udveksling af tjenesteydelser skal bidrage positivt til den økonomiske vækst i samfundet, samtidig med at hensyn til den offentlige sikkerhed og sundhed, hensyn til forbrugerne m.v. tilgodeses. Direktivet omfatter alle lovregulerede erhverv dog med undtagelse af erhverv, der er reguleret ”sektoralt”, som fx transportområdet, forsikringsformidling og revisorer, jf. direktivets præambel 42. Direktivet berører ikke medlemsstaternes kompetence til at lovregulere og bestemme indholdet af uddannelser. Lovforslaget omfatter tillige statsborgere omfattet af aftaler mellem Danmark og andre lande om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer samt tredjelandstatsborgeres retsstilling og mulighed for at få adgang til at udøve erhvervsvirksomhed efter den respektive lovgivning om det enkelte erhverv.

Med lovforslaget gives undervisningsministeren bemyndigelse til ved udstedelse af bekendtgørelse at implementere direktivet fuldstændigt.

Lovforslaget indeholder endvidere en række tekniske ændringer og præciseringer.

Desuden indeholder lovforslaget ændringer i lovgivningen på Økonomi- og Erhvervsministeriets område. Dette er omtalt i afsnit 3. Ændringer på Økonomi- og Erhvervsministeriets område.

2.1. Princippet om fri udveksling af tjenesteydelser

Direktivet lempet kravene i forbindelse med udveksling af tjenesteydelser, der udøves midlertidigt eller lejlighedsvist med henblik på at udvide mulighederne for at udøve erhvervsmæssig virksomhed under en titel opnået i en anden medlemsstat. Som noget nyt åbner direktivet således mulighed for udøvelse af et lovreguleret erhverv, uden at tjenesteyderen er fast etableret i det land, hvor ydelsen leveres (”værtslandet”), og hvis udøvelsen sker midlertidigt

eller lejlighedsvist. Udøvelsen kan eventuelt ske efter en forudgående skriftlig anmeldelse til den kompetente myndighed efter de respektive regler herom. Krav om skriftlig anmeldelse kræver således lovhjemmel. Kun undtagelsesvist og begrundet i hensyn til forbrugers sikkerhed og sundhed kan der ske forudgående kontrol af tjenesteyderen, inden tjenesteyderen påbegynder ydelsen første gang. Direktivet indfører endvidere bedre mulighed for faglig deltagelse i områdets udvikling herunder mulighed for, at brancheorganisationer m.fl. kan tage initiativ til en alternativ anerkendelsesform på grundlag af en såkaldt fælles platform. Der henvises til bemærkningerne til § 5.

Det bemærkes, at ifølge det forslag der foreligger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked - KOM (2004) 2 af 13. januar 2004, vil direktiv 2005/36/EF gælde på tværs af medlemsstaternes lovregulerede erhverv og har karakter af *lex specialis* i forhold ”Servicedirektivet”. Ifølge forslaget til Servicedirektivet er det således tanken, at direktiv 2005/36/EF i tilfælde af regelkonflikt har forrang frem for Servicedirektivet.

2.2. Art 58-udvalget

Undervisningsministeriet fik med kongelig resolution af 1. juni 2001, gengivet i bekendtgørelse nr. 573 af 20. juni 2001, overdraget ressortansvaret for den koordinerende funktion i forhold til bl.a. gennemførelsen af direktiver om vurdering af udenlandske erhvervmæssige kvalifikationer.

I medfør af den gældende lovs § 7 har undervisningsministeren bemyndiget CIRIUS til at udøve beføjelserne.

Med forslaget udvides Undervisningsministeriets ansvarsområde, således at Undervisningsministeriet i forlængelse af sin nuværende koordinatorfunktion påtager sig rollen som fast repræsentant i det udvalg, der bistår Kommissionen vedrørende anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, art 58-udvalget.

Art 58-udvalget består af repræsentanter for medlemsstaterne, og har Kommissionens repræsentant som formand. Der er tale om en ny funktion, og udvalget har bl.a. kompetence til under visse betingelser, jf. direktivets artikel 15, stk. 1, at vedtage fælles platforme.

Det nye udvalg erstatter de tidligere udvalg under de tidligere direktiver, jf. direktiv 77/452/EØF, 77/453/EØF, 78/686/EØF, 78/687/EØF, 78/1026/EØF, 78/1027/EØF, 80/154/EØF, 80/155/EØF, 85/384/EØF, 85/432/EØF, 85/433/EØF og 93/16/EØF om sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, arkitekter, farmaceuter og læger.

I de tidligere udvalg mødte repræsentanter for de enkelte fagområder. Med lovforslaget vil Undervisningsministeriet være den faste repræsentant i art 58-udvalget med mulighed for at sammensætte delegationer til møderne, hvor repræsentanter fra de kompetente myndigheder kan deltage.

2.3. Administrativt samarbejde

Med direktivet indføres et administrativt samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder i Danmark kan herefter af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat for hver udøvelse af et lovreguleret erhverv kræve relevante oplysninger om, at udøveren er lovligt etableret i en anden medlemsstat, om redelig adfærd, og om udøveren har været idømt faglige disciplinære eller strafferetlige sanktioner. De oplysninger, der udveksles, skal behandles fortroligt og i overensstemmelse med lov om behandling af personoplysninger. Der skal udvikles et informationssystem, der skal sikre effektiv og ensartet informationsudveksling mellem medlemsstaternes myndigheder. De kompetente myndigheder skal endvidere sikre udveksling af alle de oplysninger, der er nødvendige for, at klager fra en tjenestemodtager over en tjenesteyder kan behandles korrekt.

2.4. Underretning og indberetning

Efter gældende lov underretter de kompetente myndigheder som hovedregel løbende om ansøgninger og afgørelser til Undervisningsministeriet. Kun kompetente myndigheder, der i henhold til lovbekendtgørelse nr. 74 af 24. januar 2003 om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v., er fritaget for at indhente en vurdering af en ansøgers uddannelseskvalifikationer (fritagelse fra pligtmæssig vurdering), kan vælge at foretage én årlig indberetning frem for løbende at indberette til Undervisningsministeriet.

Med forslaget vil den nuværende løbende underretning og indberetning blive omlagt til én årlig indberetning til Undervisningsministeriet. Omlægningen vil omfatte alle kompetente myndigheders indberetninger, herunder også de myndigheder der er fritaget fra pligtmæssig vurdering.

Undervisningsministeriets funktion som videncenter kan mest hensigtsmæssigt løftes ved årlige indberetninger fra de kompetente myndigheder om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Den nuværende ordning med løbende indberetning fra de kompetente myndigheder til Undervisningsministeriet foreslås derfor omlagt fra at være løbende til at blive årlige statistiske indberetninger.

Indberetningerne vil danne grundlag for undervisningsministerens rapport til Kommissionen, for så vidt angår EU-/EØS- samt schweiziske statsborgere og skal desuden danne grundlag for den beretning, undervisningsministeren årligt skal afgive til Folketinget om udviklingen på området jf. § 11 i bekendtgørelse nr. 74 af 24. januar 2003 af lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v.

Undervisningsministeriet vil, uanset at indberetningerne omlægges til årlige indberetninger, fortsat sikre en ensartet anvendelse af direktivet. Såfremt der viser sig at være usædvanlige udsving på et givent område eller i et givet år, vil ministeriet på baggrund af oplysningerne anmode den kompetente myndighed om at redegøre nærmere for de statistiske oplysninger. Der henvises til bemærkningerne til § 4.

Omlægningen berører kun myndigheders indberetningspligt og ændrer ikke ved ansøgenes retsstilling efter loven.

3. Ændringer på Økonomi- og Erhvervsministeriets område

3.1. Ændringer på arkitektområdet

3.1.1. Hjemler til at fastsætte regler på arkitektområdet

Direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 viderefører i hovedtræk de regler, der er fastsat overgangsbestemmelserne i art. 10 og 11 i direktiv 1985/384/EØF af 10. juni 1985 om anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitektområdet.

Det foreslås på denne baggrund, at der fortsat skal være hjemmel til at fastsætte supplerende regler om de betingelser, der efter overgangsordningen skal stilles til anerkendelse af eksamensbeviser for bygningskonstruktører.

Herudover foreslås der en hjemmel til at fastsætte regler til gennemførelse af direktivets bestemmelser om attestation af forskellige forhold vedrørende arkitektuddannelsen.

3.1.2. Ophævelse af arkitektloven

Det foreslås, at lov om registrerede arkitekter ophæves, da loven i sin helhed bliver overflødig med implementeringen af EU-direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i dansk lovgivning.

Loven indeholder regler om en dansk, statslig registreringsordning for arkitekter i et arkitektregister. Registreringsordningen er en officiel dansk blåstempling af personens kvalifikationer, der har til formål at gøre det lettere for såvel uddannede som uuddannede danske arkitekter at kunne arbejde i andre EU-lande.

Loven gennemfører EF-direktiv 1985/384/EØF af 10. juni 1985, som fastsætter kriterier for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitektområdet. Efter direktivet anerkendes arkitekter, der i medfør af lov om registrerede arkitekter er optaget i arkitektregistret senest den 31. december 1988.

Optagelse i registret efter denne dato er ikke i sig selv tilstrækkeligt at blive anerkendt som arkitekt efter direktivet. Registreringsordningen har derfor mistet sin betydning. Der er ikke interesse for at anvende ordningen, og der er inden for de sidste 6 år kun modtaget 2 ansøgninger i 2002 om at blive registreret arkitekt.

Efter loven er det kun personer, der er optaget i arkitektregistret, der må benytte betegnelsen ”registreret arkitekt”. Herudover er der ikke efter loven knyttet særlige rettigheder til

betegnelsen. Der stilles i Danmark ikke krav om dokumentation for særlige uddannelsesmæssige kvalifikationer for adgangen til at kalde sig eller arbejde som arkitekt, og det er uanset optagelse i registret muligt for alle, der måtte ønske det, at virke som arkitekt i Danmark og kalde sig arkitekt.

Efter lovens ophævelse vil de arkitekter, der er registreret senest den 31. december 1988 fortsat være registrerede arkitekter og kunne virke i EU. Lovens ophævelse forringer således ikke retstilstanden for personer, der i medfør af loven er optaget i arkitektregistret.

Som følge af lovens ophævelse nedlægges arkitektnævnet, der afgør spørgsmål om optagelse i og sletning af registret. Det er ikke længere behov for nævnet, da registreringsordningen er blevet overflødig. Nedlæggelse heraf vil medføre en lovmæssig og administrativ forenkling.

3.2. Ændringer i lov om statsautoriserede og registrerede revisorer (revisorloven)

Anvendelsesområdet i den gældende revisorlov omfatter revisors revision af regnskaber mv. og supplerende beretninger samt afgivelse af erklæringer og rapporter, der i øvrigt kræves i henhold til lovgivningen, eller som ikke udelukkende er bestemt til hvervgiverens eget brug. Disse opgaver kan alene udføres af statsautoriserede og registrerede revisorer gennem en revisionsvirksomhed.

Udenlandske revisorer - herunder revisorer, der er godkendt i henhold til Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber (2006/43/EF) - kan ikke afgive erklæringer efter den gældende lov.

For så vidt angår muligheden for at *etablere* sig i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, viderefører Rådets nye direktiv om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer (2005/36/EF) den allerede gældende ordning fra Rådets tidligere generelle direktiv (89/48/EØF). Denne ordning er allerede implementeret i den danske revisorlovgivning, og det nye direktiv giver derfor ikke anledning til ændring i revisorloven på dette punkt.

Ifølge det nye direktiv om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer finder bestemmelserne i direktivet ikke anvendelse, hvis der for et bestemt lovreguleret erhverv er indført andre specifikke ordninger om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer i et særskilt fællesskabsinstrument. Dette er tilfældet med det netop vedtagne direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (2006/43/EF). De områder, der er reguleret af dette direktiv, falder derfor uden for dette lovforslag.

Da den danske revisorlov har et bredere anvendelsesområde end direktivet om lovpligtig revision, indebærer det nye direktiv om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, at en udenlandsk revisor, der er godkendt i henhold til direktivet om lovpligtig revision, og som er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, skal kunne udføre sådanne erklæringsopgaver, som er omfattet af den danske revisorlov, men som ikke er omfattet af anvendelsesområdet i direktivet om lovpligtig revision.

Det betyder, at en udenlandsk revisor, der er godkendt i henhold til direktivet om lovpligtig revision og som er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, ikke kan udføre revision af årsregnskaber eller koncernregnskaber i Danmark. En sådan udenlandsk revisor vil, uanset de gældende bestemmelser i revisorloven, som følge af det direktiv om anerkendelse af erhvervmæssige

kvalifikationer kunne udføre andre erklæringsopgaver, som ikke er omfattet af anvendelsesområdet i direktivet om lovpligtig revision.

Direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer lader det være op til medlemslandene at bestemme, om midlertidige tjenesteydere forud skal anmelde sig til den kompetente myndighed i det land, hvor de midlertidigt og lejlighedsvist agter at udøve tjenesteydelser (værtlandet), jf. artikel 6 og 7.

Samtidig følger det af artikel 5, stk. 3, at sådanne tjenesteydere er omfattet af de disciplinærbestemmelser m.v., som gælder i værtsmedlemsstaten for personer, som dér udøver samme erhverv.

Endvidere følger det af artikel 8 og 56, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har pligt til at udveksle relevante oplysninger om de pågældende tjenesteydere med kompetente myndigheder i andre EU- eller EØS-lande.

Det foreslås derfor, at der i overensstemmelse med direktivets artikel 6 og 7 indføres et krav i revisorloven om, at udenlandske revisorer, som agter midlertidigt og lejlighedsvist at afgive erklæringer i Danmark, skal anmeldes til og registreres hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i et offentligt register. Det foreslås, at der som betingelser for registreringen ikke stilles yderligere krav end dem, der fremgår af direktivets artikel 7. Det foreslås endvidere, at de udenlandske revisorer kan indbringes for Disciplinærnævnet. Dette sker ved en indsættelse af et nyt kapitel 3 a.

Når en udenlandsk revisor midlertidigt og lejlighedsvist afgiver erklæringer i Danmark, skal det ske ved anvendelse af personens titel i hjemlandet, jf. artikel 7.

3.3. Ændringer i lov om omsætning af fast ejendom

Ejendomsmæglere og advokater har ret til at formidle fast ejendom til eller for forbrugere i overensstemmelse med reglerne i lov om omsætning af fast ejendom. De pågældende skal være registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og skal opfylde visse krav bl.a. om forsikring.

Efter rådets tidligere generelle direktiv om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (89/48/EØF) kan ejendomsmæglere, der er godkendt i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, blive registreret i Danmark på baggrund af den uddannelse, de har opnået i deres hjemland. Den pågældende skal i så fald - i overensstemmelse med reglerne om gensidig anerkendelse – besidde en uddannelse på niveau med den danske ejendomsmægleruddannelse og skal derfor eventuelt supplere sin udenlandske uddannelse.

Med registreringen er den pågældende etableret i Danmark og vil herefter kunne udøve de samme opgaver som ejendomsmæglere, der har taget deres uddannelse i Danmark.

I dag indeholder lov om omsætning af fast ejendom ikke udtrykkelige regler om udenlandske ejendomsmægleres adgang til at etablere sig som ejendomsmæglere i Danmark. Af hensyn til retstilstandens klarhed foreslås det, at der indsættes bestemmelser herom i loven. Dette indebærer ikke nogen ændring i retstilstanden.

Ifølge Rådets nye direktiv (2005/36/EF), art. 2, stk. 3, finder bestemmelserne i direktivet ikke anvendelse, hvis der for et bestemt lovreguleret erhverv er indført andre specifikke ordninger om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i et særskilt fællesskabsinstrument. Dette er ikke tilfældet for ejendomsmæglere.

Indenfor EU- og EØS-landene er ejendomsmægler et lovreguleret erhverv i bl.a. Frankrig, Norge, Sverige samt i Danmark.

Som tidligere nævnt viderefører direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer hovedsageligt den gældende retsstilling for så vidt angår ansøgning om ret til etablering.

Som nævnt i afsnit 2.1. indeholder direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer bestemmelser om, at tjenesteydere, der er etableret inden for samme erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, på visse betingelser skal have adgang til midlertidigt og lejlighedsvist at udføre *tjenesteydelser* i et andet medlemsland.

Direktivet lader det være op til medlemslandene at bestemme, om midlertidige tjenesteydere forud skal anmelde sig til den kompetente myndighed i det land, hvor de midlertidigt og lejlighedsvist agter at udøve tjenesteydelser (værtslandet), jf. artikel 6 og 7.

Samtidig følger det af artikel 5, stk. 3, at sådanne tjenesteydere er omfattet af de disciplinærbestemmelser m.v., som gælder i værtsmedlemsstaten for personer, som dér udøver samme erhverv.

Endvidere følger det af artikel 8 og 56, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har pligt til at udveksle relevante oplysninger om de pågældende tjenesteydere med kompetente myndigheder i andre EU- eller EØS-lande.

For at kunne opfylde ovennævnte artikler i direktivet foreslås det, at der i overensstemmelse med direktivets artikel 6 og 7 indføres et krav i lov om omsætning af fast ejendom om, at udenlandske ejendomsmæglere, som agter midlertidigt at udføre ejendomsmæglerydelser i Danmark, skal anmeldes til og registreres hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i et offentligt register. Det foreslås, at der som betingelser for registreringen ikke stilles yderligere krav end dem, der fremgår af direktivets artikel 7.

Når en udenlandsk ejendomsmægler midlertidigt og lejlighedsvist udfører ejendomsmæglerydelser i Danmark, skal det ske ved anvendelse af personens titel i hjemlandet, jf. artikel 7.

Endvidere foreslås det, at der i overensstemmelse med direktivet indsættes bestemmelser om udveksling af relevante oplysninger imellem de kompetente myndigheder for så vidt angår personer, der ønsker at etablere sig, eller som ønsker midlertidigt at udføre ejendomsmægler-

ydelse i et andet land. Der henvises til bemærkningerne i afsnit 2.3. vedrørende administrativt samarbejde.

Desuden foreslås det, at de foreslåede ændringer for så vidt angår ejendomsmæglere ligeledes kommer til at gælde i vid udstrækning for advokater, som udøver ejendomsformidlingsvirksomhed.

3.4. Ændringer i lov om translatører og tolke.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen beskikker translatører og tolke i henhold til lov om translatører og tolke. De pågældende er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Der er tale om én samlet beskikkelse. Der er ingen krav om forsikring og der findes ikke et disciplinærnævn for translatører i Danmark.

I dag indeholder lov om translatører og tolke ikke udtrykkelige regler om udenlandske translatørers adgang til at etablere sig som translatør i Danmark. Dog fremgår det af § 3 i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens bekendtgørelse nr. 29 af 17. januar 1992 om eksamenskrav for beskikkelse som translatør og tolk, at en person kan beskikkes på baggrund af en udenlandsk uddannelse. Af hensyn til retstilstandens klarhed foreslås det, at der indsættes bestemmelse herom i loven. Dette indebærer ikke nogen ændring i retstilstanden.

Indenfor EU- og EØS-landene er translatørerhvervet kun lovreguleret i Italien, Grækenland og Danmark. Der findes ikke direktiver, som udelukkende omfatter translatører.

Som nævnt i afsnit 2.1. indeholder direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer bestemmelser om, at tjenesteydere, der er etableret inden for samme erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, på visse betingelser skal have adgang til midlertidigt og lejlighedsvist at udføre *tjenesteydelser* i et andet medlemsland.

Direktivet lader det være op til medlemslandene at bestemme, om midlertidige tjenesteydere forud skal anmelde sig til den kompetente myndighed i det land, hvor de midlertidigt og lejlighedsvist agter at udøve tjenesteydelser (værtslandet), jf. artikel 6 og 7. Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse, som giver Erhvervs- og Selskabsstyrelsen mulighed for at fastsætte bestemmelser om krav om anmeldelse.

I øvrigt henvises der til de ovenfor anførte bemærkninger til ændringerne af lov om omsætning af fast ejendom.

3.5. Ændringer i lov om dispachører

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen beskikker dispachører i henhold til lov om dispachører. De pågældende er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Der er ingen krav om forsikring og der findes ikke et disciplinærnævn for dispachører i Danmark.

En dispachør udarbejder dispatcher, som er opgørelser blandt andet i forbindelse med skibskollision og beregner assuranceerstatning i søforsikring.

Indenfor EU- og EØS-landene er diapachører kun lovreguleret i Danmark.

I øvrigt henvises der til de ovenfor anførte bemærkninger i afsnit 3.4. og 3.5.

Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner

Det vurderes, at Økonomi- og Erhvervsministeriets del af lovforslaget har følgende konsekvenser:

De foreslåede hjemler til at fastsætte regler på arkitektområdet skønnes ikke at få nævneværdige økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner. Arkitektnævnets nedlæggelse vil medføre en besparelse på 5.000 kr. om året i honorar til nævnets formand.

Forslaget om at indføre registre i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen over udenlandske tjenesteydere, der agter midlertidigt og lejlighedsvist at udføre tjenesteydelser i Danmark, vil kræve ændring og udbygning af styrelsens edb-systemer. Omkostningerne hertil afholdes inden for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens rammer.

Da sådanne tjenesteydere skal være omfattet af de danske disciplinærsystemer, skal Erhvervs- og Selskabsstyrelsen opkræve gebyr til delvis finansiering heraf hos personer i udlandet. Dette vil kræve tilpasning af styrelsens nuværende system. Omkostningerne hertil afholdes inden for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens rammer.

Offentlige administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner

Ved at omlægge indberetningerne om anerkendelse af udenlandske uddannelseskvalifikationer fra at være løbende til at være årlige statistiske indberetninger forventes det, at Undervisningsministeriet funktion som videncenter styrkes.

Det vurderes, at Økonomi- og Erhvervsministeriets del af lovforslaget har følgende konsekvenser.

De foreslåede hjemler til at fastsætte regler på arkitektområdet skønnes ikke at få nævneværdige administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner. Arkitektnævnets nedlæggelse vil medføre meget begrænsede administrative lettelser.

Forslaget om at indføre registre i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen over udenlandske tjenesteydere, der agter midlertidigt og lejlighedsvist at udføre tjenesteydelser i Danmark, vil medføre øget

administration i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, når styrelsen modtager anmeldelser, oplysninger og registrerer sådanne tjenesteydere samt ved den evt. årlige genanmeldelse. Dette kan føre til behov for allokering af yderligere ressourcer til dette område, - ikke mindst, hvis der kommer mange ansøgninger. Ressourcerne findes inden for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens rammer.

Da sådanne tjenesteydere skal være omfattet af de danske disciplinærsystemer, vil det medføre øget administration i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, da styrelsen opkræver gebyr til finansiering af disciplinærnævnene for revisorer og ejendomsmæglere. Ressourcerne hertil findes inden for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens rammer.

Forslaget, der indfører pligt til at udveksle oplysninger om de personer, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens registre i medfør af revisorloven, lov om omsætning af fast ejendom, lov om translatorer og tolke samt lov om dispatchører, kan medføre øget administration i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det afhænger dog af antallet af henvendelser fra andre landes kompetente myndigheder. Ressourcerne hertil findes inden for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens rammer.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det vurderes, at Økonomi- og Erhvervsministeriets del af lovforslaget ikke har direkte *erhvervsøkonomiske* konsekvenser, men kan evt. få betydning i form af øget konkurrence. Dette kan få betydning for såvel udøvere af de pågældende erhverv som for brugerne.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, som har vurderet, at forslaget ikke har direkte konsekvenser for de berørte tjenesteydere. Lovforslaget kan dog medføre både positive og negative afledte konsekvenser for tjenesteydere, som ønsker at udøve deres erhverv i et andet medlemsland. Endvidere kan forslaget medføre strukturelle ændringer i form af øget konkurrence og øget udbud af arbejdskraft inden for de erhverv som lovforslaget omhandler.

Det vurderes, at Økonomi- og Erhvervsministeriets del af lovforslaget ikke har *erhvervsadministrative* konsekvenser for erhvervsdrivende, som allerede er etableret i Danmark. Forslaget kan få begrænsede negative erhvervsadministrative konsekvenser i form af ansøgning, hvis den pågældende midlertidigt og lejlighedsvist agter at udøve tjenesteydelser i et andet medlemsland eller ønsker at etablere sig i et andet medlemsland.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. Styrelsen vurderer, at lovforslaget ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet i et omfang, der betyder, at lovforslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner

De foreslåede hjemler til at fastsætte regler på arkitektområdet skønnes ikke at få nævneværdige økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner. Arkitektnævnets nedlæggelse vil medføre en besparelse på 5.000 kr. om året i honorar til nævnets formand.

Offentlige administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner

De foreslåede hjemler til at fastsætte regler på arkitektområdet skønnes ikke at få nævneværdige økonomiske og administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner. Arkitektnævnets nedlæggelse vil medføre meget begrænsede administrative lettelser.

Offentlige administrative konsekvenser

Ved at omlægge indberetningerne om anerkendelse af udenlandske uddannelseskvalifikationer fra at være løbende til at være årlige statistiske indberetninger forventes det, at Undervisningsministeriets funktion som videncenter styrkes

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

De foreslåede hjemler til at fastsætte regler på arkitektområdet og ophævelsen af love om registrerede arkitekter skønnes ikke at få økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Erhvervsadministrative konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have erhvervsadministrative konsekvenser.

Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes at gøre det lettere for udlændinge med udenlandske erhvervmæssige kvalifikationer midlertidigt eller lejlighedsvist at udøve et lovreguleret erhverv her i landet.

Det vurderes, at Økonomi- og Erhvervsministeriets del af lovforslaget ikke har administrative konsekvenser for den enkelte almindelige borger.

Miljømæssige konsekvenser

Ingen bemærkninger.

Eventuelt andre konsekvenser

Ingen bemærkninger.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget fremsættes med henblik på implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005. Fristen for implementering af direktivet i dansk ret er den 20. oktober 2007. Endelig implementering sker ved udstedelse af bekendtgørelse og ved ressortlovgivning.

CIRIUS

De foreslåede hjemler til at fastsætte regler på arkitektområdet har til formål at gennemføre direktivets bestemmelser herom.

Ved ophævelse af lov om registrerede arkitekter ophæves den bestemmelse, der gennemfører de europæiske Fællesskabers direktiver om anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitektområdet. Bestemmelserne herom indgår nu i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Forholdet til egen og andre ministeriers lovgivning

De ansvarlige ministerier og berørte kompetente myndigheder for lovregulerede erhverv må sikre eventuelle ændringer i den relevante ressortlovgivning, der berøres af det nye direktiv.

Alternativ regulering

Implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 kræver retlig regulering.

Høring

Følgende myndigheder, organisationer m.fl. har været hørt over udkastet til lovforslaget, der desuden har været offentliggjort på Undervisningsministeriets hjemmeside og på høringsportalen.

Høringsliste: Se bilag til høringsbrev.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner		
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Det forventes, at Undervisningsministeriets funktion som videntcenter styrkes ved at omlægge de løbende indberetninger om anerkendelse af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer til årlige statistiske indberetninger	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen nævneværdige	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget forventes at gøre det lettere for udlændinge med udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer midlertidigt eller lejlighedsvist at udøve et lovreguleret erhverv her i landet	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen nævneværdige	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på endelig implementering ved bekendtgørelse og ved resortlovgivning	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Lovens titel, jf. lov nr. 476 af 9. september 2004 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark, forslås ændret, så lovens titel bliver ”Lov om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer”. Med forslaget bliver lovens titel enslydende med titlen på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, som implementeres ved forslagets bemyndigelsesbestemmelse i § 5.

Til nr. 2 (§ 1)

Til stk. 1

Forslaget er en videreførelse af gældende ret og fastslår, at loven finder anvendelse på sager om, hvorvidt en person, der ansøger om at udøve et lovreguleret erhverv her i landet på baggrund af kvalifikationer opnået i udlandet, opfylder de betingelser, der er en forudsætning for udøvelsen af erhvervet. Derudover tager forslaget højde for, at der efter reglerne i den respektive lovgivning, fremover kan ske anmeldelse til den kompetente myndighed forud for, at en person første gang udøver erhvervet her i landet midlertidigt eller lejlighedsvist, jf. forslagets § 3, stk. 4. Det foreslås endvidere, at det allerede af formålsbestemmelsen fremgår, at der for hele lovens område er tale om personkredsen ”selvstændig eller lønmodtager”. Som en konsekvens heraf ophæves ”som selvstændig eller lønmodtager” i lovens § 2, 1. pkt.

Til nr. 3 (§ 1)

Til stk. 2

I den gældende lovs § 1, stk. 2, henvises til EU’s direktiver om indførelse af generelle ordninger for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Det nye direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer samler 15 direktiver i ét direktiv. Med forslaget henvises til det nye direktiv.

For så vidt angår bestemmelsen i øvrigt, er det hensigten, at tredjelandstatsborgeres ansøgninger om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv under Søfartsstyrelsens ressort fortsat skal sendes til Søfartsstyrelsen og ikke til Undervisningsministeriet, og at Undervisningsministeriet fortsat kun skal være kontaktpunkt for de ansøgninger under Søfartsstyrelsens ressort, der skal behandles efter dette lovforslag og ikke ansøgninger fra tredjelandstatsborgere. Undtagelsen for tredjelandstatsborgere i Søfartsstyrelsens ressort er begrundet i, at ansøgningerne på dette

område i langt de fleste tilfælde kommer fra udenlandske søfarende, som påmønstrer dansk-registrerede skibe i udlandet, ofte uden på noget tidspunkt at komme til Danmark.

Til nr. 4 (§ 1)

Til stk. 3

Forslaget er en konsekvens af en teknisk justering af rækkefølgen af den gældende lovs paragraffer og stykker.

Til nr. 5 (§ 2)

Der henvises til bemærkningerne til § 1, stk. 1.

Til nr. 6 og 7 (§ 2)

Forslaget er en konsekvens af, at Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/19/EF af 14. maj 2001, Rådets direktiv 1992/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerung af direktiv 89/48/EØF med senere ændring og berigtigelser og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/42/EF af 7. juni 1999 om indførelse af en ordning for anerkendelse af eksamensbeviser for de former for erhvervsvirksomhed, der er omfattet af direktiverne om liberalisering og om overgangsforanstaltninger, og til supplerung af den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser og Rådets direktiv 77/452/EØF, 77/453/EØF, 78/686/EØF, 78/687/EØF, 78/1026/EØF, 78/1027/EØF, 80/154/EØF, 80/155/EØF, 85/384/EØF, 85/432/EØF, 85/433/EØF og 93/16/EØF om sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, arkitekter, farmaceuter og læger, ophæves og samles i en enkelt tekst, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Forslaget omfatter statsborgere i et EU-/EØS-land eller i et land, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, jf. aftale af 21. juni 1999 mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer. De erhvervsmæssige kvalifikationer skal fremover anerkendes efter direktiv 2005/36/EF. Ligeledes omfattes statsborgere efter aftaler indgået mellem Danmark og de andre nordiske lande om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Som noget nyt vil statsborgere i et EU-/EØS-land eller i et land, som EU eller et nordisk land som Danmark har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, fremover få mulighed for at udøve et lovreguleret erhverv som ”tjenesteyder” uden at være fast etableret her i landet, såfremt udøvelsen sker midlertidigt eller lejlighedsvist. Hvis den relevante lovgivning for området giver den fornødne hjemmel, kan den kompetente myndighed kræve, at

personen anmelder udøvelsen af hvervet. Anmeldelse skal være skriftlig og forud for udøvelsen, jf. tillige forslaget § 3, stk. 4.

Til nr. 8 (§ 3)

Til stk. 1-2

Forslaget er en konsekvens af en teknisk justering af rækkefølgen af den gældende lovs paragraffer og stykker og indebærer ikke materielle ændringer i forhold til den gældende lov.

Til stk. 3

Forslagets stk. 3 er en videreførelse af gældende lovs § 3, hvorefter den myndighed, der administrerer erhvervet (den kompetente myndighed) påser om de betingelser, der fremgår af lovens § 2, er opfyldt. Den kompetente myndighed påser således, at personer, jf. stk. 1, der ansøger om at udøve erhvervet, opfylder de betingelser, der følger af § 2. Myndigheden påser tillige, om personen opfylder de betingelser, der fremgår af de respektive love, der gælder for udøvelsen af hvervet.

For så vidt angår personer, der ikke er omfattet af EU-direktivet eller de nordiske aftaler, påser myndigheden, at ansøger opfylder de betingelser, der fremgår af de respektive love, der gælder for udøvelsen af erhvervet.

Til stk. 4

Ifølge forslaget fastslår bestemmelsen, at det er op til den respektive lovgivning for de enkelte erhverv at bestemme, hvorvidt en person, der ønsker at udøve et lovreguleret erhverv her i landet, skal underrette myndigheden ved en anmeldelse. Anmeldelsen skal være skriftlig og ligge forud for erhvervsudøvelsen og skal omfatte detaljerne vedrørende en eventuel forsikringsaftale eller andre former for personlig eller kollektiv beskyttelse i forbindelse med erhvervsansvar. Myndigheden kan endvidere kræve, at anmeldelsen ledsages af en række nærmere specificerede dokumenter om personens nationalitet, erhvervsmæssige kvalifikationer m.v.

Bestemmelsen tager sigte på den midlertidige eller lejlighedsvis erhvervsudøvelse og skal ses i modsætning til den faste etablering her i landet. Der kan fx være tale om en erhvervsudøver, der er bosat i en anden medlemsstat, og som lejer et forretningssted her i landet for midlertidigt eller lejlighedsvist at udøve erhvervet her. Betingelsen er blot, at der er tale om midlertidigt eller lejlighedsvis erhvervsudøvelse. Vurderingen af, om der foreligger en midlertidig eller lejlighedsvis erhvervsudøvelse, er skønsmæssig. Der tages herved udgangspunkt i udøvelsens varighed, hyppighed, periodicitet og kontinuitet, og der er tale om et konkret skøn i den enkelte sag.

Et eventuelt krav om anmeldelse af en midlertidig eller lejlighedsvis udøvelse af et lovreguleret erhverv fastsættes i lovgivningen for det enkelte erhverv. Er der ikke fastsat krav om anmeldelse, kan erhvervet udøves uden anmeldelse.

Det er endvidere som udgangspunkt overladt til den danske lovgivning at bestemme, i hvilket omfang udenlandske statsborgere, jf. stk. 2, får samme mulighed som de personer, der er omfattet af stk. 1.

Til nr. 9 (§ 4)

I den gældende lovs § 4, stk. 2-3, bestemmes bl.a. at ”[d]en kompetente myndighed underretter Undervisningsministeriet om ansøgninger, jf. stk. 1, som myndigheden har modtaget fra andre.” Underretningen skal indeholde en række oplysninger og som minimum indeholde ansøgerens navn og nationalitet, erhvervet, der søges adgang til, om der søges hel eller delvis autorisation og datoen for modtagelsen af ansøgningen. Videre fremgår af stk. 3, at ”når en kompetent myndighed træffer afgørelse i anledning af en ansøgning, der er omfattet af denne lov, sendes afgørelsen tillige til Undervisningsministeriet, jf. dog stk. 4.”

Efter bestemmelserne skal underretning om de individuelle ansøgninger og afgørelser til Undervisningsministeriet således ske løbende.

Som en undtagelse til den løbende indberetning giver stk. 4 i loven hjemmel til, at kompetente myndigheder, der i henhold til lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 74 af 24. januar 2003 om anerkendelse af udenlandske uddannelseskvalifikationer, er fritaget for pligtmæssigt at indhente en vurdering af en ansøgers uddannelseskvalifikationer (fritagelse fra pligtmæssig vurdering), kan registrere afgørelserne i en database og indberette afgørelserne på samme måde som efter reglerne i den nævnte lov. Disse myndigheder kan vælge at foretage én årlig indberetning frem for løbende at indberette til Undervisningsministeriet. Den løbende indberetning er baseret på et personhenførbart individniveau.

I Undervisningsministeriets egenskab af koordinerende myndighed og videntcenter er det ikke nødvendigt at modtage oplysninger løbende og på personhenførbart individniveau. Til brug for undervisningsministerens mulighed for at følge området og aflevere beretning herom til Kommissionen og Folketinget, foreslås det derfor, at den nuværende løbende underretning og indberetning ændres til en samlet årlig statistisk indberetning.

En omlægning fra løbende underretning til én årlig indberetning til Undervisningsministeriet vil betyde, at den kompetente myndighed, hver gang den modtager en ansøgning eller en anmeldelse eller træffer afgørelse i en sag, der er omfattet af loven, ikke som i dag løbende skal levere data og sende kopi af afgørelser m.v. til Undervisningsministeriet. Forslaget omfatter alle kompetente myndigheders indberetninger, herunder også de myndigheder der er fritaget fra pligtmæssig vurdering, og som i dag har valgmulighed mellem at indberette løbende eller én gang årligt.

Bekendtgørelsen vil indeholde nærmere regler om bl.a. tidspunktet for den årlige indberetning, indberetningens form og hvilke oplysninger, herunder fx statsborgerskab, det erhverv der søges adgang til, uddannelsesland, sagsbehandlingstid, afgørelser og praksis vedrørende egnethedsprøve eller prøvetid m.v., som de kompetente myndigheder skal indberette.

Anvendelsen af de årlige indberetninger vil i højere grad tage udgangspunkt i de samlede overordnede data for udviklingen på området, og indberetningerne skal ske på et fast indberetningsskema til Undervisningsministeriet. Skemaet vil danne udgangspunkt for de oplysninger og det generelle statistiske materiale, som efter direktivet hvert andet år skal leveres til Kommissionen. Rapporten til Kommissionen skal foruden generelle bemærkninger, indeholde en statistisk oversigt over de afgørelser, der er truffet og en beskrivelse af de vigtigste problemer, der er opstået i forbindelse med anvendelsen af direktivet på EU-/EØS-området.

Oplysningerne skal desuden danne grundlag for den beretning undervisningsministeren skal afgive til Folketinget, jf. § 11 i bekendtgørelse nr. 74 af 24. januar 2003 af lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v. Beretningen til Folketinget omfatter tillige tredjelandstatsborgere.

Undervisningsministeriet vil, uanset at indberetningerne omlægges til årlige indberetninger, fortsat fungere som koordinerende myndighed og vil fortsat sikre en ensartet anvendelse af direktivet. Såfremt der fx viser sig at være usædvanlige statistiske udsving på et givent område eller i et givet år, vil ministeriet som led i funktionen som koordinerende myndighed kunne bede den kompetente myndighed om at redegøre nærmere for baggrunden for de statistiske oplysninger.

Omlægningen berører kun myndigheders indberetningspligt og ændrer ikke ved ansøgernes retsstilling efter loven, som efter den nuværende ordning indebærer, at der findes én indgang, Undervisningsministeriet, for alle ansøgere - hvad enten de er EU-/EØS-statsborgere eller tredjelandstatsborgere til at indbringe ansøgninger om udøvelse af erhverv her i landet. Dog er undtaget EU-/EØS-statsborgeres ansøgninger om adgang til udøvelse af den gruppe lovregulerede erhverv, der er omfattet af de hidtil gældende særlige sektordirektiver, som ophæves ved direktivet. Det gælder erhvervene som sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og læger. Ansøgning om udøvelse af disse erhverv indgives også fremover direkte til den kompetente myndighed. Som nævnt, ophæves de særlige sektordirektiver og videreføres med direktiv 2005/36/EF, jf. direktivets artikel 62.

Til nr. 10 (§ 5)

Bestemmelsen er en videreførelse af § 5, stk. 1, i den gældende lov nr. 476 af 9. juni 2004, og indeholder hjemmelen til, at Undervisningsministeriet koordinerer gennemførelse af direktivet, og at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler med henblik på opfyldelsen af direktivet, jf. direktivets artikel 56, stk. 4.

Undervisningsministeriet fik med kongelig resolution af 1. juni 2001, gengivet i bekendtgørelse nr. 573 af 20. juni 2001, overdraget ressortansvaret for den koordinerende funktion i forhold til bl.a. gennemførelsen af direktiver om vurdering af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer,

jf. dagældende lov nr. 291 af 8. maj 1991 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark for statsborgere i De Europæiske Fællesskaber og de nordiske lande.

Undervisningsministeren har med hjemmel i denne lov udstedt tre bekendtgørelser. Det er tanken, at disse bekendtgørelser ophæves, og der udstedes én ny samlet bekendtgørelse med henblik på den fuldstændige implementering af direktivet.

Bekendtgørelserne, der skal ophæves, er:

Bekendtgørelse nr. 177 af 17. marts 2003 om anerkendelse af visse eksamensbeviser og visse erhvervskvalifikationer m.v.

Bekendtgørelse nr. 178 af 17. marts 2003 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark for EU-/EFTA-statsborgere med erhvervskompetencegivende videregående uddannelse af mindst 3 års varighed.

Bekendtgørelse nr. 179 af 17. marts 2003 om gensidig anerkendelse af visse erhvervsrettede uddannelser.

Direktivet indeholder hovedsageligt en videreførelse af den gældende retsstilling efter de tidligere direktiver. Samtidig med at de gældende principper og garantier vedrørende etableringsfriheden bibeholdes, er det nye direktiv udtryk for en forbedring i lyset af de indhøstede erfaringer. Direktivet omstrukturerer og forenkler de gældende bestemmelser, idet de principper, der skal anvendes, samtidig gøres ensartede. Det nye direktiv samler gældende ret i en tekst, men fastsætter som noget nyt, jf. afsnit II, mulighed for fri udveksling af tjenesteydelser, der udøves midlertidigt eller lejlighedsvist.

Direktivet bestemmer således, at første gang en person ”flytter”, det vil sige fysisk eller på anden måde overskrider landets grænse med det for øje at udøve et lovreguleret erhverv her i landet, kan nøjes med at indgive en anmeldelse til den kompetente myndighed. Betingelsen er, at der skal være tale om midlertidig eller lejlighedsvis erhvervsudøvelse. Anmeldelsen skal være skriftlig og skal indgives forud for udøvelsen. Den kompetente myndighed kan endvidere kræve, at anmeldelsen ledsages af en række dokumenter, som er nærmere oplyst i direktivet. Et krav om anmeldelse skal være hjemlet i den relevante lovgivning for det enkelte erhverv.

Anmeldelsen skal fornyes en gang om året, hvis personen agter at udføre flere ydelser i løbet af det pågældende år. Denne anmeldelse kan indgives på hvilken som helst måde.

Første gang en person udføre en ydelse inden for et lovreguleret erhverv, der har konsekvenser for den offentlige sundhed og sikkerhed, og som ikke er omfattet af automatisk anerkendelse i henhold til direktivets artikel III, kapitel III, kan den kompetente myndighed kontrollere personens erhvervsmæssige kvalifikationer, inden den pågældende første gang udøver erhvervet. Den forudgående kontrol kan kun foretages, når formålet med kontrollen er at undgå alvorlig skade for tjenestemodtagerens sundhed eller sikkerhed på grund af tjenesteyderens manglende

erhvervsmæssige kvalifikationer, og kontrollen må ikke være mere omfattende end nødvendigt, jf. direktivets artikel 7, stk. 4.

Den kompetente myndighed bestræber sig på inden højst en måned efter anmeldelsen og de medfølgende dokumenter at underrette personen om myndighedens beslutning om enten ikke at kontrollere personens kvalifikationer eller resultatet af en sådan kontrol. I tilfælde af vanskeligheder, der kan betyde forsinkelser, meddeler myndigheden inden for en måned personen om grunden til forsinkelsen og tidshorizonten for en afgørelse, der skal være truffet senest to måneder efter modtagelsen af den fuldstændige dokumentation.

Hvis der er væsentlig forskel mellem ansøgers erhvervsmæssige kvalifikationer og den uddannelse, der kræves her i landet for at udøve erhvervet, og denne forskel kan skade den offentlige sikkerhed og sundhed, skal den kompetente myndighed give ansøger mulighed for at bevise at vedkommende besidder denne viden eller kompetence, navnlig ved hjælp af en egnethedsprøve. Udøvelsen af erhvervet skal kunne påbegyndes inden en måned efter den kompetente myndighed har truffet afgørelse. Foreligger der ikke svar fra den kompetente myndighed inden for de frister, direktivet fastsætter, kan erhvervet udøves.

Kommissionen følger nøje, om myndighederne overholder de direktivfastsatte frister for behandling af de enkelte sager. Det er derfor af stor vigtighed, at de frister, der gælder ifølge direktivet, overholdes. Der tænkes både på de tidsfrister, som allerede er gældende, og som videreføres i det nye direktiv og de, der er nye. Tidsfrister findes bl.a. vedrørende sagsbehandlingstid, afgørelse om egnethedsprøve eller praktik m.v.

Ifølge den gældende lovs § 7 kan undervisningsministeren bemyndige andre administrative myndigheder under Undervisningsministeriet til at udøve beføjelser efter loven. Undervisningsministeren har bemyndiget CIRIUS til at udøve beføjelserne. CIRIUS' bemyndigelse til at udøve beføjelserne efter loven forventes uforandret.

Med forslaget udvides Undervisningsministeriets ansvarsområde med en opgave, der ligger i umiddelbar forlængelse af Undervisningsministeriets nuværende koordinatorfunktion. Undervisningsministeriet påtager sig således rollen som fast repræsentant i det udvalg, der bistår Kommissionen vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ”art 58-udvalget”.

Udvalget består af repræsentanter for medlemsstaterne, og har Kommissionens repræsentant som formand. Der er tale om en ny funktion, og udvalget har bl.a. kompetence til under visse betingelser at vedtage fælles platforme. En ”fælles platform” er en samlet række kriterier for erhvervsmæssige kvalifikationer, som kan udligne de væsentligste forskelle, der er blevet identificeret mellem de enkelte medlemsstaters krav til en uddannelse til et bestemt erhverv. De væsentligste forskelle identificeres ved at sammenligne varighed og indhold af uddannelsen i mindst to tredjedele af medlemsstaterne herunder alle de medlemsstater, der lovregulerer det pågældende erhverv. Det nye udvalg erstatter de tidligere udvalg under de tidligere direktiver. I

de tidligere udvalg mødte repræsentanter for de enkelte fagområder. Med lovforslaget vil Undervisningsministeriet være fast repræsentant i art 58-udvalget.

I forbindelse med indkaldelse til møderne i udvalget vil Undervisningsministeriet koordinere synspunkter fra de kompetente myndigheder og eventuelt om nødvendigt sammensætte en delegation til møderne, hvor repræsentanter fra de kompetente myndigheder kan deltage. Ministeriet vil løbende afrapportere fra møderne til de kompetente myndigheder.

Til nr. 11 (§ 7a)

Direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 viderefører i hovedtræk de regler, der er fastsat i overgangsbestemmelserne i art. 10 og 11 i direktivet om anerkendelse af eksamensbeviser inden for arkitektområdet (direktiv 85/384/EØF). Reglerne indebærer, at medlemsstaterne skal anerkende nærmere angivne uddannelsesbeviser for arkitekter, selv om de ikke opfylder mindstekravene i direktivet.

I medfør af reglerne i direktiv 2005/36/EF anerkender medlemsstaterne bl.a. udstedte eksamensbeviser for bygningskonstruktører fra de byggetekniske højskoler, hvis uddannelsen er påbegyndt senest i løbet af det akademiske år 1987/1988. Eksamensbeviset skal være ledsaget af en attest fra den kompetente myndighed om, at den pågældende har virket som arkitekt i mindst 6 år og har bestået en prøve med henblik på at blive ligestillet med arkitekter, der har eksamensbeviser fra arkitektskolerne.

Med den foreslåede hjemmel i lovforslagets § 7a, bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om prøvens form og indhold samt attestation af eksamensbeviserne. Endvidere fastsættes regler om for hvilken instans, prøven skal aflægges.

I direktiv 2005/36/EF, art 50 er der fastsat bestemmelser om dokumentation og formelle krav. Efter disse bestemmelser har værtsmedlemsstaten bl.a. adgang til i tvivlstilfælde fra hjemlandet at kræve bekræftelse af ægtheden af certifikater og uddannelsesbeviser og af, om ansøgeren opfylder de mindstekrav til uddannelse, der f.eks. er fastsat for arkitektuddannelsen.

Med den foreslåede hjemmel i lovforslagets § 7a bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om attestation af arkitekters eksamensbeviser m.v. til bekræftelse af ovennævnte forhold på arkitektområdet.

Til § 2

Til nr. 1.

Lovændringen implementerer ikke Rådets nye direktiv (2006/43/EF) om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber. Det følger imidlertid af det nye direktiv, at direktiv (84/253/EF) er ophævet med virkning den 29. juni 2006, og at henvisninger til det ophævede direktiv (84/253/EF) betragtes som en henvisning til det nye direktiv. Af ordensmæssige grunde er det derfor valgt at henvise til det nye direktiv.

Det foreslås derfor, at der i noten til lovens titel tilføjes, at lov om statsautoriserede og registrerede revisorer gennemfører dele af Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer samt dele af Rådets nye direktiv om lovpligtig revision.

Til nr. 2.

Med henvisningen til den foreslåede bestemmelse i § 8 a, i lov om statsautoriserede og registrerede revisorer (revisorloven) åbnes der for, at andre end danske statsautoriserede og registrerede revisorer kan udføre visse erklæringsopgaver. Bestemmelsen skal derfor læses i sammenhæng med § 8 a.

Til nr. 3.

Der foreslås indsat en ny § 8 a, som gør det muligt for udenlandske revisorer midlertidigt og lejlighedsvist at afgive visse erklæringer, samt en bemyndigelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til at fastsætte regler herom. Bestemmelserne foreslås indsat i et nyt kapitel 3 a, som udelukkende vedrører disse personer.

Med forslaget til § 8 a, stk. 1, gives der mulighed for, at også udenlandske revisorer, der er godkendt i et andet EU-land i henhold til Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (2006/43/EF) eller i et EØS-land eller Schweiz (herefter EU-godkendte revisorer), midlertidigt og lejlighedsvist vil kunne afgive erklæringer i Danmark.

Det drejer sig om sådanne erklæringsopgaver, der ellers i henhold til revisorlovens § 2 er forbeholdt danske statsautoriserede og registrerede revisorer, og som i henhold til § 12 skal afgives gennem en dansk revisionsvirksomhed. Dette gælder ikke for de udenlandske revisorer, som midlertidigt og lejlighedsvist afgiver erklæringer.

Af forslaget fremgår, at den tilladte erklæringsafgivelse **ikke** omfatter lovpligtig revision af årsregnskaber og koncernregnskaber, som ifølge direktivet om lovpligtig revision fortsat er forbeholdt revisorer, der er godkendt i etableringslandet. For Danmarks vedkommende vil det sige danske beskikkede statsautoriserede og registrerede revisorer.

Ifølge direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer er det en betingelse, at den udenlandske revisor er lovligt etableret i en anden EU-medlemsstat, i et andet EØS-land eller i Schweiz med henblik på at udøve samme erhverv i denne medlemsstat (etableringsstaten).

Af direktivets artikel 5, stk. 2 fremgår: ”Bestemmelserne i dette afsnit kun finder anvendelse i tilfælde, hvor tjenesteyderen flytter til værtsmedlemsstatens område for midlertidigt og lejlighedsvis at udøve det erhverv, der er omhandlet i stk. 1.”

At tjenesteyderen skal flytte til værtslandet forstås således, at tjenesteydelsen må anses for udført på værtslandets territorium.

Konkret vil det betyde,

- at en EU-godkendt revisor under *egen titel* (dvs. hjemlandets titel) som tjenesteydelse *vil* kunne udføre alle sådanne erklæringsopgaver, der ikke er fællesskabsretligt defineret som lovpligtig revision, men
- at en EU-godkendt revisor fra et andet medlemsland *ikke* vil kunne udøve lovpligtig revision, som er fællesskabsretligt defineret, i Danmark da disse revisionsopgaver i medfør af direktivet om lovpligtig

revision kun må udføres af revisorer eller revisionsfirmaer, som er godkendt af den medlemsstat, der kræver den lovpligtige revision.

For så vidt angår udenlandske revisorerers mulighed for at udøve *rådgivningsydelser* er situationen uændret. Revisorers rådgivningsydelser er ikke reguleret i revisorloven. En revisor fra et andet EU-land, et EØS-land, fra Schweiz eller fra et tredje land vil på linie med alle andre kunne tilbyde rådgivningsydelser til danske borgere og virksomheder, når rådgivningen ikke omfatter afgivelse af en erklæring.

Direktivet lader det være op til medlemslandene at bestemme, om sådanne midlertidige tjenesteydere inden afgivelse af erklæringer skal anmelde sig til den kompetente myndighed i det land, hvor de midlertidigt og lejlighedsvist agter at udøve tjenesteydelser (værtslandet), jf. artikel 6 og 7.

Samtidig følger det af direktivets artikel 5, stk. 3, at sådanne tjenesteydere er omfattet af de disciplinærbestemmelser m.v., som gælder i værtsmedlemsstaten for personer, som dér udøver samme erhverv. Endvidere følger det af artikel 8 og 56, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har pligt til at udveksle relevante oplysninger om de pågældende tjenesteydere med kompetente myndigheder i andre EU- eller EØS-lande.

For at kunne opfylde ovennævnte artikler i direktivet foreslås det, at der i overensstemmelse med direktivets artikel 6 og 7 indføres et krav i revisorloven om, at udenlandske revisorer, som agter midlertidigt og lejlighedsvist at afgive erklæringer i Danmark, skal anmeldes til og registreres hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i et offentligt register.

Det foreslås på denne baggrund, at der i *stk. 2* indsættes en bestemmelse om, at udenlandske revisorer, som midlertidigt og lejlighedsvist agter at afgive erklæringer i Danmark i henhold til direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, skal anmeldes til og optages i et offentligt tilgængeligt register i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det drejer sig om personer, der er etableret som revisorer i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz. Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved bekendtgørelse fastsætter regler om anmeldelse og registrering m.v. af sådanne personer samt betingelserne herfor.

I bekendtgørelsen vil der således blive stillet krav om, at sådanne personer indsender forudgående skriftlig anmeldelse, som anført i direktivets artikel 7, stk. 1, og herunder giver oplysninger om forsikringsaftaler m.v., som anført i bestemmelsen. Endvidere vil der blive stillet krav om, at anmeldelsen skal ledsages af de dokumenter, der er anført i artikel 7, stk. 2, litra a-d, herunder dokumentation for den pågældendes nationalitet, attestation for lovlig etablering m.v. i etableringslandet, bevis for erhvervsmæssige kvalifikationer og bevis på, at den pågældende har udøvet revisionsvirksomhed i mindst to år i løbet af de sidste ti år. Anmeldelsen til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal fornyes en gang om året, hvis den pågældende agter at opretholde muligheden for midlertidigt eller lejlighedsvist at afgive erklæringer i Danmark i løbet af det pågældende år.

Der vil desuden blive stillet krav om, at erklæringsafgivelsen sker under den titel, der er foreskrevet i direktivets artikel 7, stk. 3 eller 4. Det vil sige, at erklæringen skal afgives under den titel, der anvendes i etableringslandet, når der i dette land findes en lovreguleret titel for den pågældende erhvervsmæssige virksomhed. Titlen skal anføres på etableringslandets officielle sprog. Der vil desuden blive stillet krav om, at den pågældende meddeler oplysninger til modtagerne af erklæring i overensstemmelse med

direktivets artikel 9. Det drejer sig om oplysninger om fx den pågældendes titel, evt. registreringsnummer hos en offentlig myndighed og forsikringsaftale.

Endelig foreslås i *stk. 3*, at der vil blive fastsat bestemmelser i bekendtgørelsen om, at udenlandske revisorer, som midlertidigt og lejlighedsvist afgiver erklæringer i Danmark, kan indbringes for Disciplinærnævnet for Statsautoriserede og Registrerede revisorer med de fornødne tilpasninger for så vidt angår nævnets sanktionsmuligheder m.v. Det følger af sagens natur, at reglerne i lovens kapitel 11 kan benyttes med de justeringer, der er fornødne. Det betyder fx, at beskikkelsen ikke kan frakendes, da tjenesteydelsen udøves under hjemlandets titel. Derimod kan personen i medfør af § 20, stk. 2, frakendes retten til at afgive erklæringer her i landet for en periode på 6 måneder til 5 år eller indtil videre.

Disciplinærnævnet finansieres i dag af gebyrer, som betales af de etablerede statsautoriserede og registrerede revisorer, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter lovens § 5. I bekendtgørelsen kan der stilles krav om, at udenlandske revisorer, som er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, jf. § 8 a, stk. 2, skal betale et gebyr, der bidrager til finansieringen af disciplinærnævnet.

Udenlandske revisorer, som midlertidigt og lejlighedsvist agter at afgive erklæringer i Danmark, er ikke omfattet af lovens kapitel 9, om Revisortilsynet. De udenlandske revisorer er underkastet tilsyn i hjemlandet.

Til nr. 4.

Ændringen er en konsekvens af, at Rådet og Kommissionen den 17. maj 2006 har vedtaget et nyt direktiv om lovpligtig revision.

Til nr. 5.

Da direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer skal sikre, at der kan ske udveksling af relevante oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, er der indsat en bestemmelse herom i § 26 a. Overskriften til paragraffen ændres som en konsekvens heraf.

Til nr. 6.

I modsætning til § 26, der retter sig mod revisorernes og deres medarbejders tavshedspligt, retter den foreslåede 26 a sig stort set mod medlemsstaternes myndigheder. Den foreslåede bestemmelse i § 26 a, stk. 1, svarer til indholdet af artikel 8 og 56. Det fremgår af de nævnte artikler, at de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet skal arbejde tæt sammen og yde hinanden bistand med henblik på at lette anvendelsen af direktivet. De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet skal udveksle en række relevante oplysninger.

Der kan udveksles oplysninger om, at personen er lovligt etableret i hjemlandet, om redelig adfærd, om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller om andre alvorlige, konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen af den omhandlede virksomhed.

Det påhviler hjemlandet at undersøge rigtigheden af forholdene, og det er således hjemlandets myndigheder, der bestemmer arten og omfanget af de undersøgelser, der skal foretages. Hjemlandets myndigheder meddeler herefter værtsmedlemsstaten de konsekvenser, de drager af de afgivne oplysninger. Hvis hjemlandets myndigheder vurderer på baggrund af fx en straffeattest, at den pågældende har begået strafbart forhold af en karakter, som gør vedkommende uegnet til at udøve

revisionsvirksomhed eller afgive erklæringer, er det ikke straffeattesten, som skal videregives, men myndighedens vurdering af den pågældende persons egnethed, der skal videregives til værtsmedlemsstatens myndigheder. Oplysningerne, som skal behandles fortroligt, skal udveksles under overholdelse af lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 26 a, stk. 2, indeholder hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan forlange de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde styrelsens oplysningspligt overfor andre kompetente myndigheder i henhold til direktivets artikel 8 og 56 som omtalt i bemærkningerne til stk. 1 ovenfor. Oplysningerne kan kræves fra såvel de berørte personer samt fra myndigheder. Tilsvarende medfører bestemmelsen, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i en situation, hvor en udenlandsk revisor ønsker at arbejde i Danmark, skal lægge oplysninger fra revisors hjemland til grund.

Til nr. 7

Lovens § 27, stk. 1 foreslås ændret således, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte straf i forskrifter, der udstedes i medfør af de nye bestemmelser i § 8 a, stk. 1 og 2 (forslagets § 2, nr. 3).

Til nr. 8

Lovens § 27, stk. 4 foreslås ændret således, at udenlandske revisorer, som ikke er anmeldt til eller registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og som afgiver erklæringer, også kan straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Det foreslås endvidere, at udenlandske revisorer som er registreret i styrelsen, men som afgiver om lovpligtig revision i strid med den foreslåede bestemmelse i § 8 a, stk. 1, 2. pkt., kan straffes på samme måde.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes en note til lovens titel, hvoraf det fremgår, at lov om omsætning af fast ejendom gennemfører dele af Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Til nr. 2.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring i § 3, nr. 5.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring af bopælskravet i § 25, stk. 2, nr. 1, er en redaktionel ændring, som tydeliggør den gældende retstilstand, der følger af bekendtgørelse nr. 746 af 21. august 2003 om fravigelse af indfødsrets- og bopælskrav ved meddelelse af visse beskikkelser m.v. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i loven om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber, loven om Danmarks tiltrædelse af EØS-aftalen samt Danmarks ratifikation af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om fri bevægelighed for personer.

Til nr. 4

Som nævnt i afsnit 3.3. under almindelige bemærkninger er udenlandske ejendomsmæglere, som ønsker at *etablere sig* som ejendomsmægler i Danmark i henhold til de gældende EU-retlige regler om gensidig anerkendelse, omfattet af den danske lov om omsætning af fast ejendom på lige vilkår med danske

ejendomsmæglere. Dette indebærer bl.a., at de pågældende skal registreres hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i overensstemmelse med lovens § 25. Det drejer sig om personer, der på ansøgningstidspunktet er etableret som ejendomsmæglere i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz.

I dag indeholder loven ikke udtrykkelige bestemmelser vedrørende sådanne udenlandske ejendomsmægleres adgang til at etablere sig i Danmark. Af hensyn til retstilstandens klarhed foreslås det, at der indsættes en bestemmelse herom i § 25, stk. 8. Bestemmelsen indeholder ingen ændringer i retstilstanden.

Til nr. 5

Som nævnt i afsnit 3.3. i de almindelige bemærkninger følger det af direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer som noget nyt, at ejendomsmæglere, der er etableret inden for samme erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, på visse betingelser skal have adgang til midlertidigt og lejlighedsvist at udføre ejendomsmæglerydelse i Danmark.

Direktivet lader det være op til medlemslandene at bestemme, om sådanne midlertidige tjenesteydere forud skal anmelde sig til den kompetente myndighed i det land, hvor de midlertidigt og lejlighedsvist agter at udøve tjenesteydelse (værtslandet), jf. artikel 6 og 7.

Samtidig følger det af artikel 5, stk.3, at sådanne tjenesteydere er omfattet af de disciplinærbestemmelser m.v., som gælder i værtsmedlemsstaten for personer, som dér udøver samme erhverv. Endvidere følger det af artikel 8 og 56, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har pligt til at udveksle relevante oplysninger om de pågældende tjenesteydere med kompetente myndigheder i andre EU- eller EØS-lande.

For at kunne opfylde ovennævnte artikler i direktivet foreslås det, at der i overensstemmelse med direktivets artikel 6 og 7 indføres et krav i lov om omsætning af fast ejendom om, at udenlandske ejendomsmæglere, som agter midlertidigt og lejlighedsvist at udføre ejendomsmæglerydelse i Danmark, skal anmeldes til og registreres hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i et offentligt register.

Det foreslås på denne baggrund, at der indsættes en bestemmelse i loven som § 25 a om udenlandske ejendomsmæglere, som midlertidigt og lejlighedsvist agter at udføre ejendomsmæglerydelse i Danmark i henhold til direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Det drejer sig om personer, der er etableret som ejendomsmæglere i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz. Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved bekendtgørelse fastsætter regler om anmeldelse og registrering m.v. af sådanne personer samt betingelserne herfor. Det foreslås, at der som betingelse for registreringen stilles krav om indsendelse af den dokumentation, der fremgår af direktivets artikel 7.

I bekendtgørelsen vil der således blive stillet krav om, at sådanne personer indsender forudgående skriftlig anmeldelse som anført i direktivets artikel 7, stk. 1, og herunder giver oplysninger om forsikringsaftaler m.v. som anført i bestemmelsen. Endvidere vil der blive stillet krav om, at anmeldelsen skal ledsages af de dokumenter, der er anført i artikel 7, stk. 2, litra a-d, herunder dokumentation for den pågældendes nationalitet, attestation for lovlig etablering m.v. i etableringslandet, bevis for erhvervsmæssige kvalifikationer og bevis på, at den pågældende har udøvet ejendomsmæglervirksomhed i mindst to år i løbet af de sidste ti år. Anmeldelsen til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal fornyes en

gang om året, hvis den pågældende agter at opretholde muligheden for midlertidigt eller lejlighedsvist at udføre ejendomsmæglerydelser i Danmark i løbet af det pågældende år.

Der vil desuden blive stillet krav om, at ejendomsmæglerydelserne udføres under den titel, der er foreskrevet i direktivets artikel 7, stk. 3 eller 4. Det vil sige, at ejendomsmæglerydelserne skal udføres under den titel, der anvendes i etableringslandet, når der i dette land findes en lovreguleret titel for den pågældende erhvervsmæssige virksomhed. Titlen skal anføres på etableringslandets officielle sprog. Der vil desuden blive stillet krav om, at den pågældende meddeler oplysninger til modtagerne af ejendomsmæglerydelserne i overensstemmelse med direktivets artikel 9. Det drejer sig om oplysninger om fx den pågældendes titel, evt. registreringsnummer hos en offentlig myndighed og forsikringsaftale.

Endvidere vil der blive fastsat bestemmelser i bekendtgørelsen om, at udenlandske ejendomsmæglere, som midlertidigt og lejlighedsvist udfører ejendomsmæglerydelser i Danmark, kan indbringes for Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere med de fornødne tilpasninger for så vidt angår nævnets sanktionsmuligheder m.v. Det betyder fx., at personen i medfør af lovens § 29 b vil kunne fratages retten til at udføre ejendomsmæglerydelser her i landet for en begrænset periode eller indtil videre.

Disciplinærnævnet finansieres i dag af gebyrer, som betales af alle etablerede ejendomsmæglere, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter lovens § 25. I bekendtgørelsen kan der stilles krav om, at udenlandske ejendomsmæglere, som har anmeldt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, at de agter midlertidigt og lejlighedsvist at udføre ejendomsmæglerydelser i Danmark, skal betale et gebyr, der bidrager til finansieringen af disciplinærnævnet.

Den foreslåede bestemmelse i § 25 b, stk. 1, indeholder hjemmel til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til at fastsætte bestemmelser om udveksling af relevante oplysninger med kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 8 og 56 i direktivet.

§ 25 b, stk. 1, svarer til indholdet af artikel 8 og 56. Det fremgår af de nævnte artikler, at de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet skal arbejde tæt sammen og yde hinanden bistand med henblik på at lette anvendelsen af direktivet. De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet skal udveksle en række relevante oplysninger.

Der kan udveksles oplysninger om, at personen er lovligt etableret i hjemlandet, om redelig adfærd og om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller om andre alvorlige, konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen af den omhandlede virksomhed.

Det påhviler hjemlandet at undersøge rigtigheden af forholdene, og det er således hjemlandets myndigheder, der bestemmer arten og omfanget af de undersøgelser, der skal foretages. Hjemlandets myndigheder meddeler herefter værtsmedlemsstaten de konsekvenser, de drager af de afgivne oplysninger. Hvis hjemlandets myndigheder vurderer på baggrund af fx en straffeattest, at den pågældende har begået strafbart forhold af en karakter, som gør vedkommende uegnet til at udøve ejendomsformidling, er det ikke straffeattesten, som skal videregives, men myndighedens vurdering af den pågældende persons egnethed, der skal videregives til værtsmedlemsstatens myndigheder. Oplysningerne, som skal behandles fortroligt, skal udveksles under overholdelse af lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 25 b, stk. 2, indeholder hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan forlange de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde styrelsens oplysningspligt overfor andre kompetente myndigheder i henhold til direktivets artikel 8 og 56 som omtalt i bemærkningerne til stk. 1 ovenfor. Oplysningerne kan kræves fra såvel de berørte personer samt fra myndigheder. Tilsvarende medfører bestemmelsen, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i en situation, hvor en udenlandsk ejendomsmægler ønsker at arbejde i Danmark, skal lægge oplysninger fra ejendomsmæglerens hjemland til grund

Til nr. 6

Den foreslåede ændring af § 27 gør det mulighed for udenlandske advokater midlertidigt og lejlighedsvist at udføre ejendomsformidlingsydelser i Danmark, samt til at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan udveksle relevante oplysninger med andre kompetente myndigheder. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 3, nr. 5.

Til nr. 7

Lovens § 32, stk. 2 foreslås ændret således, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte straf i forskrifter, der udstedes i medfør af de nye bestemmelser i § 25 a, stk. 1 (forslagets § 3, nr. 4).

Til § 4

Til nr. 1.

Det foreslås, at der indsættes en note til lovens titel, hvoraf det fremgår, at lov om translatører og tolke gennemfører dele af Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Til nr. 2

Overskriften til kapitel I ændres som følge af, at der foreslås indsat bestemmelser som giver udenlandske translatører mulighed for midlertidigt og lejlighedsvist at udføre translatøropgaver i Danmark.

Til nr. 3.

Som nævnt i afsnit 3.3. under almindelige bemærkninger er udenlandske translatører, som ønsker at *etablere sig* som translatør i Danmark i henhold til de gældende EU-retlige regler om gensidig anerkendelse, omfattet af den danske lov om translatører og tolke på lige vilkår med danske translatører. Dette indebærer bl.a., at de pågældende skal registreres hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i overensstemmelse med lovens § 1, stk. 2. Det drejer sig om personer, der på ansøgningstidspunktet er etableret som translatør i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz.

I dag indeholder loven ikke udtrykkelige bestemmelser vedrørende sådanne udenlandske translatørers adgang til at etablere sig i Danmark. Af hensyn til retstilstandens klarhed foreslås det, at der indsættes en bestemmelse herom i § 1, stk. 4. Bestemmelsen indeholder ingen ændringer i retstilstanden.

Som nævnt i afsnit 3.3. i de almindelige bemærkninger følger det af direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer som noget nyt, at translatører, der er etableret inden for samme erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, på visse betingelser skal have adgang til midlertidigt og lejlighedsvist at udføre translatøropgaver i Danmark. Der foreslås indsat en bestemmelse herom i § 1, stk. 5.

Direktivet lader det være op til medlemslandene at bestemme, om sådanne midlertidige tjenesteydere forud skal anmelde sig til den kompetente myndighed i det land, hvor de midlertidigt og lejlighedsvist agter at udøve tjenesteydelser (værtslandet), jf. artikel 6 og 7.

Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om anmeldelse samt om indsendelse af den dokumentation, der fremgår af direktivets artikel 7. Lov om translatører og tolke indeholder ikke krav om forsikring.

Styrelsen kan endvidere fastsætte bestemmelser om årlig genanmeldelse, hvis den pågældende agter at udføre translatøropgaver i Danmark i det kommende år.

Endvidere følger det af artikel 8 og 56, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har pligt til at udveksle relevante oplysninger om de pågældende tjenesteydere med kompetente myndigheder i andre EU- eller EØS-lande.

Endvidere foreslås det, at der i overensstemmelse med direktivet indsættes bestemmelser, som gør det muligt for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen at udveksle relevante oplysninger med andre kompetente myndigheder for så vidt angår personer, der ønsker at etablere sig, eller som ønsker midlertidigt at udføre translatøropgaver i et andet land.

For translatører kan der udveksles oplysninger om, at personen er lovligt etableret, strafferetlige sanktioner eller om andre alvorlige konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelse af translatørvirksomhed. Da der ikke findes disciplinærnævn for translatører i Danmark, kan der ikke udveksles oplysninger herom.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i afsnit 2.3. vedrørende administrativt samarbejde

Til nr. 4.

Den foreslåede ændring af § 5 er en konsekvens af, at en udenlandsk translatør, som midlertidigt og lejlighedsvist udøver erhvervet i Danmark, skal anvende hjemlandet titel, jf. artikel 7, stk. 3 eller 4. Det vil sige, at translatørydelsen skal udføres under den titel, der anvendes i etableringslandet, når der i dette land findes en lovreguleret titel for den pågældende erhvervsmæssige virksomhed.

Til § 5

Til nr. 1.

Det foreslås, at der indsættes en note til lovens titel, hvoraf det fremgår, at lov om dispachører gennemfører dele af Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Til nr. 2

Overskriften til kapitel I ændres som følge af, at der foreslås indsat bestemmelser som giver udenlandske dispachører mulighed for midlertidigt og lejlighedsvist at udføre dispachøropgaver i Danmark.

Til nr. 3.

Den gældende lov om dispachører indeholder ikke krav om forsikring. Der findes ikke disciplinærnævn for dispachører i Danmark. I øvrigt henvises der til bemærkningerne til § X3, nr. 3 med de tilpasninger, der følger af, at § X 4 vedrører dispachører..

Til nr. 4.

Den foreslåede ændring af § 9 er en konsekvens af, at en udenlandsk dispachør som midlertidigt og lejlighedsvist udøver erhvervet i Danmark, skal anvende hjemlandet titel, jf. artikel 7, stk. 3 eller 4. Det vil sige, at dispachørydelsen skal udføres under den titel, der anvendes i etableringslandet, når der i dette land findes en lovreguleret titel for den pågældende erhvervsmæssige virksomhed.

Til § 6

Det foreslås, at loven træder i kraft...

Endvidere foreslås i stk. 2, at lov nr. 202 af 28. maj 1975 om registrerede arkitekter, som ændret ved lov nr. 932 af 19. december 1986, ophæves.

Bilag 1

Vejledende liste over lovregulerede erhverv i Danmark

1. Advokat
2. Aktuar
3. Anerkendt statiker

CIRIUS

4. Ansæt på deponeringsanlæg
5. Ansættelse i stillinger på havanlæg
6. Arbejde med anlæg med ozonlagsnedbrydende stoffer
7. Arbejde med asfaltmaterialer
8. Arbejde med epoxy og isocyanater
9. Arbejde med styren
10. Asbestnedrivning
11. Autoriseret psykolog
12. Bandagist
13. Bioanalytiker
14. Brandmand
15. Brandteknisk byggesagsbehandler
16. Brøndborer
17. Busvognmand
18. Bygningssagkyndig
19. Dispachør
20. Driftsleder på renseanlæg
21. Dyrker af genetisk modificerede afgrøder
22. Dyrlæge
23. Dørmænd i virksomheder med alkoholbevilling
24. Ejendomsmægler
25. Elevatoreftersyn
26. Elinstallatør
27. Energikonsulent, Sekretariatet for Energimærkning
28. Ergoterapeut
29. Erhvervsdykker
30. Erhvervsmæssig anvendelse af godkendelsespligtige kemiske bekæmpelsesmidler til bekæmpelse og regulering af plantevækst
31. Farmaceut
32. Farmakonom
33. Festfyrværker
34. Fisker
35. Fiskeskipper
36. Fodterapeut
37. Folkeskolelærer
38. Forsikringsformidler
39. Fysioterapeut

CIRIUS

40. Gaffelstablercertifikat (certifikat kategori A)
41. Gaffeltruckfører (certifikat kategori B)
42. Gas-, vand- og sanitetsmester
43. Godsvognmand
44. Graver
45. Gymnasielærer, lærer ved studenterkurser og ved kursus til højere forberedelses-eksamen
46. Hesteinseminør
47. Hhx/htx-lærer
48. Holdleder i redningsberedskabet
49. Indsatsleder i redningsberedskabet
50. Jordbundsanalytiker
51. Jordemoder
52. Kedelpassercertifikat
53. Kirkegårdsleder
54. Kirketjener
55. Kiropraktor
56. Klinisk diætist
57. Klinisk tandtekniker
58. Kloakmester
59. Kontaktlinseoptiker
60. Koordinator på byggepladser
61. Kordegner
62. Kranfører
63. Kvæginseminør
64. Kølefirma, kølemontør/eftersyn af køleanlæg
65. Kørelærer
66. Landinspektør
67. Læge
68. Maskinchef
69. Maskinmester
70. Museumsdirektør
71. Offshore Medic
72. Opdræt af visse dyrearter: hjorte-, strudse- og rævefarmer
73. Optiker
74. Organist
75. Overstyrmand

CIRIUS

76. Pelsdyrinseminør
77. Polyesterstøbning
78. Præst
79. Psykolog - beskyttet titel
80. Radiograf
81. Registreret revisor
82. Rottebekæmpelse
83. Skibsassistent/matros og motormand
84. Skibsfører
85. Skibskok
86. Skorstensfejer
87. Speciallæge
88. Specialtandlæge
89. Statsautoriseret revisor
90. Stilladsopstiller
91. Styrmand
92. Støjmålinger og -beregninger
93. Svejsere – svejsning i rustfrit stål
94. Svineinseminør
95. Sygeplejerske
96. Tandlæge
97. Tandplejer
98. Teknisk chef ved bygning af luftfartøjer
99. Teknisk ekspert til eftersyn af kedel- og varmeanlæg
100. Translatør og tolk
101. Vagtvirksomhed
102. Øvrige erhverv, hvor der af Søfartsstyrelsen kræves et sikkerhedskursus af ca. 3 dages varighed